

s kněžnou už ho mezi sebou nadnášejí za lokty, nahoru po červeném koberci.

Když císařpána dovedli až do šatníku, už tam čekal lokaj Fricek. Svlíkl císařpána z cestovního a pak mu pomohl do lovecké parády. Císařpán dostal skotské kamašky do mokra, kalhoty a kamizolku z pevné kamzičiny a na hlavu mu Fricek posadil klobouk s tetřevími křídly. To aby císařpán nepoplašil tetřeva, až na něj knížešpán namíří flintou.

„Bon,“ povídá císařpán, a že můžou jít lovit ptáka a rybu pro štědrou večeři.

Před zámek se začal rozhlížet, a neví kudy dál. Knížešpán s kněžnou na něho uctivě:

„Přece rovnou do lesa Řáholce. Tam sedí na stromě ten tetřev a v rybníčku plave ta ryba.“

Tou dobou byl Rumcajs už potřetí u Volšovečka na radě. Vodník Volšoveček seděl pod křivou olší, co se vine nad vodou, olamoval ledový krajíček při břehu a žaloval zrovna Rumcajsovi, že mu nechce přijít myšlenka, jak ochránit líny před císařpánem.

„Jak ochránit tetřevy bych už věděl,“ povídá mu na to Rumcajs. „A s líny ti rád pomůžu.“

Než se ale stačil klepnout do čela pro bystrý rozum, už tam byli ti čtyři. Vpředu lokaj Fricek, aby první sletěl, kdyby cesta klopýtla o zmolu. Za ním knížešpán, na rameně nese flintu nabitou třikrát překutálenými broky, kapsu má nabitou udicí s ostře špicovaným háčkem. Za knížešpánem kněžna, aby ho podepřela slovem, až bude mířit

